



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Correcta quædam in concionibus Chrysostomi in Iob, Cap. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

cum Deus iustum eum declarauisset. gr. *καὶ ὁ θεὸς δικαιώσασα* .i. ac Deum quidem iustum prædicarat. Longo interuallo, tamen cum diabolus non credidisset, voluissetque eum tentandum accipere. gr. *ἔχῃ ἢ πῶς τὸ δυνατὸν αὐτὸς ἀβόλῃ, καὶ εἰς ἀξίπειραν ἑαυτὸν ἐβλήσαστος εἰσέγγισεν τῷ ἀνδρὶ.* Quo quidem in loco nihil mihi desiderari videtur. Hoc enim vult Author, eum qui Dei verbis fidem non habet, non minùs impium esse, quàm diabolum qui non credit, sed Iobi virtutem periclitari voluit. Mox, eum resurrecturum esse cum iis quos suscitauit Dominus. Lege, suscitabit. Ibid. resurrectionem verò cultum. Græca vox *θεραπεία*, cultum quidem aliquando significat, hęc tamen curacionem plagæ, vt patet ex antithesi præcedente. Linea vna interiecta, rursus addens vnã quidem resurrectionem esse. gr. *πάλιν παροδὸς* .i. addens hanc voculam, Rursus, ita vt vnã quidem resurrectio sit à calamitate liberatio, altera autem ea, quæ ei sit communis, &c. Infra, quòd legem acceperit, iurisquẽ diuinationem. gr. *τὴν δικαίαν ἀξίγνωσιν*, æqui ab iniquo internotionem.

Correcta quædam in Concionibus Chrysostomi in Iob.

C A P. II.

POST QUAM labes eas, quibus ille in Iob Commentarius resperfus erat, pro virili mea repurgare studui, nunc idem in Chrysostomi Conciunculas quasdam in eundem Iob aggredi libet. Nam ex quoque emendationis cuiusdam mihi nonnullis locis indigere visæ sunt. Quod tamen non tam Interpreti Perionio tribuendum censeo, quàm Græco Bibliothecæ regię libro, quo illum valde interdum corrupto vsus esse comperi.

Conc. i. vt nos ei vtiliter dicamus. gr. *προσφῶρος*, aptè. Vers. seq. cum ei nudus quemadmodum luctatus est pugil reititui debuerit. gr. *δὸν αὐτὸν* (sic enim lego, non *δὸν αὐτὸ*) *ὡς ἐπαλαμῶσαι ἀναστῆσαι τὸν ἀθλητῆν* .i. quippe cum decuerit nudum, vt certauit, representare pugilem. Mox, sine rebus Scripturæ vixit. Sic in Græco, *δίχα παραγμάτων γραφῆς*. Mihi tamen subolet vitium inesse in vocab. *παραγμάτων*, mallemque *ἐπιτάλμάτων*, quemadmodum & legitur videtur vetus interpres. Paulò post, vt mulieri fidem haberet, nudus fuit. gr. *ἡ ἀπειροδὴ γυναικί*. fortass. *ἀναπειροδὸς*. Certè apertissimè indicat sensus verendum esse, postquam vxori credidit, nudus effectus est. Infra, vt stantibus liberis amissione possessionum iustus vir calamitatem desperationis occasione nancisceretur. gr. *χειρὶ λάβῃ τῆς ἀθυμίας πληγῶν* .i. atrocissimum mæroris vulnus acciperet. *χειρὶ* enim occasionem non significat, vt putauit Perionius. Non longè hinc, Iaculans, aut impetum faciens. gr. *βάλλον μάλλον* (*μάλλον* enim habet Lælius) *ἢ βαλλόμενος* .i. percutiens potius quàm percussus. Linea vna interiecta, plerumque pugna cum eo committatur. gr. *μαχόμενος*, plerumque pugnet. Loquitur enim de eo qui alterum prælio lacescit. Non multò post, abiecto animo reuersus est. gr. *ἀπετράφη*, terga vertit. Post pauca, athletam fortiorem reddidit. gr. *ἀθλητῆν βάλλον*, athletam feriens. Infra adhuc, Vnde sciuit quæso. Hęc commodiùs in secunda persona iuxta Græcum codicem leguntur. Ibid. post hæc verba, & intus domi, adde, quomodo sciuit quæ extra contigerunt? Nam hæc ex Græco adiungenda sunt. Ibid. quomodo ea quæ futura erant videbas. Corruptè hęc in Græco legitur *τὰ ἐσόμενα*. pro qua voce nullo equidem modo dubitem reponere, *ἔστω γινόμενα* .i. ea quæ intus fiebant. Sententia enim huic emendationi perspicuè fauet. Ibid. Quod si ventus es. gr. *πνεῦμα*, spiritus. Spiritum enim homini opponit. Infra, etiam si

inter eos aliquod illiberale facinus extitisset. Græca vox, *μικροφυζία*, simultatem hoc loco potius significat. Itaque magis probo quod Lælius iustorem vertit. Non longè post, quis metus sufficiet. G. *φόβος*. Lælius videtur legisse *πόρος*, aut *ιδρώς*, vertit enim sudatio. Neutrum tamen hoc loco cohæret. Et interpositis aliquot lineis, signa eorum quæ minimè expectabant, coniungunt. Lælius, adhortationes fomentaque alia de industria adhibent. G. *σωπαγὰς* *πρὸς τῶν ἀδικήτων συνάπταισι*. Ibid. parentes inuoluant. G. *χηματίζουσι*, conformant, cadaver componunt. Sub finem, omnem rationem longè superabat. *λόγος* hic sermonem, non rationem sonat.

Conc. 2. ne quis habita singularium certaminum ratione. Sic fortasse clariùs, ne quis ad ingentia ac penè incredibilia certamina respiciens. G. *εἰς πλὴν ὑπεροχῆν τῶν ἀγώνων ἀπολέψας*. Vers. seq. vt id quod propositum est mireris. G. *πλὴν προσέβησιν*. i. vt animi propositum admireris. Proximè, ex quali diuersorio domiciliòque malitiæ. G. *παιδευτηίης*, schola. Ibid. &, vt ita dicam, fornicator. Dele hæc verba, vt ita dicam. De suo enim hæc addidit Interpres. Mox, quæ desponsata erant, lege, quæ nondum, *μηδέπω*. Paulò post, nec commixtus sum cum virgine. G. *συνῆκα*, cogitavi, intellexi. Paucis interiectis, iustitiam tribuit. G. *δικαιοσύνης βραβεύτης*. Non multò post, Omnia quæ aliena erant, propria suaque faciebat. G. *ἰδιοποιῶνται*. Hæc in bonam partem accipienda sunt. Versu seq. cum ille in alienis ea poneret. G. *τὸ πρὸς ἀλλότρια ἵδμεν* (hoc enim vocabulum addendum ex vet. Interp.) *πηρευθίς*. i. qui aliena vsurpabat. Fortasse tamen non minùs aptè legeretur, *πρὸς ἀλλότρια παρευθίς*, quòd videlicet fratrem hostis loco duceret. Paulò post, Nam cum Esau & Iacob in malo consenserint. In regio libro Græca manca sunt, *ἐπειδὴ Ἡσαὺ καὶ Ἰακώβ εἰς χεῖρας συμφωνήσαντος, ἀλλὰ τὸ Ἡσαὺ εἰς χεῖρας ἄρξαντος*. Apparet autem Lælium Tiphernatem legisse, *ἐπειδὴ γὰρ Ἡσαὺ καὶ Ἰακώβ ἀλλήλοις ἐπολέμου, ἔ τὸ Ἰακώβ εἰς χεῖρας*, &c. i. Nam cum Esau & Iacob bellum inter se gererent, non quòd Iacob in malum consentiret, sed quòd Esau iniuriæ author esset. Nonnullo interuallo, Verax quid effecit. G. *πὺ βύλεται*. i. quid significat? Mox, Non quòd Iob diuitias admiraretur. Iob est genitiui casus. Infra, Esto vt Abraham, & terra vniuersa diuitias tibi continebit. G. *συνεξέταί σου*. vbi tamen legendum *σοι*. i. diuitias tibi optabit, vota faciet vt diues sis. Interpres sic vertit, quasi idem sit *συνεξέταί* quod *συνέξεται*. Quanquam etiam *συνέξει* potius dicendum fuisset. Aliquantò post, ad similia nitere. G. *τὸ ἴσα φρόνησον*, eodem affectu præditus esto, ante oculos habeatis. G. *ἑταυλον ἔχεν*, auribus infonantem.

Conc. 3. vndique canimus, studium inertix desidiaque dedere. G. *περὶ ἀδμεγα, προσδιδόναι βραθυμία πλὴν προσθυμία*. G. vndique circumsonamus, animi alacritatem inertia proderere. Paulò post, Inops erat Iob, non subueniens pro studio. G. *οὐκ ἐπαρκῶν τῇ προσθυμῖα*, impares alacritati suæ facultates habens. Infra, qui stuprum obtulerat, pœnâque luebat. G. *δικὰς οφείλοντος*, puniendus erat. Non paruo interuallo, post hæc verba, ignis descendit de caelo, adde ex Græco, Cur ergo seruis ei à quo læsus es, cur adoras eum qui bona tua absumit? *ὡς πὶ λατρεύεις τῷ ἀδικήσαντι; ὡς πὶ προσκυνοῦς τῷ ἀναλίσκοντι τὰ κτήματα*; Videtur tamen Lælius legisse *τὰ κτήνη*. Vertit enim iumenta. Verum illic turpissimè inoleuit, sceneraris, pro, veneraris. Paulò post, Quotidie tristis erat. G. *ἐχέμνον*, fatigabar. Et sic ead. lin. lege, quod quotidie offerens fatigabar. Infra, virtute autem se ad virtutem spolians. *ἀληθεία* in Græco

Græco legendum, vt etiam legit Lælius, non ἀρετῆ .i. re vera autem ad virtutem se accingens, Paulò pòst, Hic Adamum inuenit, Euam non inuenit. Hæc sic inuertit, Hic Euam inuenit, Adamum non inuenit. Linea vna interiecta, Quousque. G. ἕως τίνος. Putat vir doctissimus hîc legendum ἕως τῆς γυναικός. Cui immutationi hîc nullum locum esse existimo. Fœdissimus autem Interpretis error est in eo quod aliquantò pòst sequitur, vidit eum qui intus debita officia dissoluebat. G. τὸν ἐν τῷ ὄφει λαλίῳ .i. qui in serpente locutus fuerat. Mox, præsertim cùm ei. Malim, Quanquam etiam alioqui ei. Infrà, iudicatus esset. Lege, est. Hoc enim magni ad sensum refert. Duabus lineis interpositis, occulta præmia vt nudet & aperiat certamina. G. τῆς ἀγλῆς. Ego tamen non paulò lubentiùs cum Lælio τὸν ἀγλητῶν legerim .i. vt pugilis virtutem patefaciat. Non longè hinc, Multi Christum excipiunt. G. ἐκδέχονται .i. προσδοκῶσι, expectant venturum. Mox, Tu qui hæc cogitas. Sic verito, Ergo tu frater es Esau qui hæc cogitas.

Conc. 4. Omnibus enim quæ pulchra sunt amissis, lyram, id est radicem & stirpem pulchritudinis non perdidit, sed remansit artifex. Hæc ex Græco sic corrigo, Omnibus enim quæ læta sunt amissis, lætitiæ radicem non amisit. lyram perdidit: sed artifex remansit. Proximè, contempta vita, verito, abiiciens bona. βίος enim hîc non vitam, sed facultates significat. Mox, Nam & quod natura pertulit, concedendum est. G. δὲ γὰρ καὶ τῆς φύσεως ὁμολογεῖν τὸ πάθος. i. Nam & naturæ perpeffionem & affectum confiteri oportet. Duabus lineis interiectis, vt naturæ quasi consensionem declararet. G. συμπάθειαι, condolentiam. Paulò pòst, Cùm verò propositum probauit. Malo, explorauit. Et mox, Ita si cùm interrogauit, ingratum nouisset, &c. G. ἔτι πῶς ἐὰν ἐρωτήσῃς ἴδῃ ἀγνωμονοῦντα ἐλέγχει κακῶς ἡρώματα .i. Ita cùm adhibita interrogauone eum maligno animo esse comperit, admissum flagitium prodit. Eodem modo nunc quia interrogans diabolum, non discit ex eo cladem acceptam, idcirco ipsemer iusti viri victoriam prædicat. Non multò pòst, Verbum hoc innocens illi addidit. G. ἐκεῖ δὲ .i. illic non addidit. Mox, sed bonitati attribuit omnia, atque pacem secutus est. G. καὶ εἰρηνικῶς. Ad sensum tamen aptius erit εἰρηκῶς, vt legit Lælius, vertens, & dicens, Si bona suscepimus, &c. Non longè hinc, vbi est stellula appicta, in Græco legitur, ὅσα δὲ πορεῖ ἢ κακία τῆς ἐαυτοῦ πονηρίας .i. non destituitur malitia sua improbitate. Gall. la meschanceté ne manque iamais en sa malice. De diabolo loquitur qui ad nouas artes confugit, vt Iobum euerterat. Cùm turpium fugis consuetudinem. G. ὁμιλίαν, quod hoc loco lubentiùs verterim, narrationem, διήγησιν. Id enim ad sensum accommodatius puto. Mox, ex periculo & tentatione, ἐκ τῆς πείρας, experimento. Aliquantò pòst, vt totus per omnia membra athleta dolorem sentiret. G. περὶ αὐτῆς ἀναρῶν .i. vbi tamen haud dubiè ἀναδείξῃ, legendum est .i. victor existeret, victoriam reportaret. Atque ita etiam legit Lælius. Linea vna interposita, sed tota domus corpus eiusmodi vt mutilum eiiceretur. G. ἐξώθειτο τὸν ὡς λελωθῆναι μὲρον .i. eum tanquam lepra infectum eiiciebat. Sic vers. seq. λάβησις, non truncationem, sed lepram sonat. Non longè hinc, Testa saniem radens, patientia autem athletam dissoluens. Pro, athletam, hostem vertit Lælius, meliori, ni fallor, sensu. Sequitur, Contigit autem ei qui testam tenebat. ἔβλεπε est in libro Regio. Substituendum tamen est ἔωρεπε, vt etiam legit Lælius .i. Conueniebat. Infrà, magnæ autem miserix taciturnitate honorantur .i. verborum consolationem respuunt. Ac rursus, Tacuerunt ergo amici taciturnitate mali par-

ticipes ac socij. G. *σιωπῆ κινόντες τὸ πάθος*. Legendum *κοινωνῶντες*, vel potius *πρόσπες*, vt antè. Mox, scimus in aliqua re tristi vnumquemque loqui oportere. *ἰδὲταί*, est in Græco, sed corruptè. Liquet enim *αἰδέταί* legendum esse .i. vnumquemque loqui vereri. Versu seq. pro, author, malim, doctor. Aliquantò pòst ita verito, Sic ergo vnusquisque Prophetarum eodem modo lamentatur. Et infrà, pro, dolore sentiebant, angebantur. Et pro, finem certaminis, scopum certaminis. Ac rursus, post hæc verba, Sed quod ei accidit, adde, in martyribus, idem quoque ei accidit in beato Iob. Hæc enim verba agnoscit Lælius, sensusque ipse exposcit. Quemadmodum etiam post hæc verba, Atque partim, addendum rursus ex veteri interpretatione, scopum affecti sunt, iustitiam Deo tribuentes, partim autem errabant, &c. Infrà, Fecisti vt in iustitiam tuam inciderem. G. *κατεπυγχαίειν τῆς σῆς δικαιοσύνης*. Legendum tamen arbitror *καταπυγχαίειν* .i. Fecisti vt iustitiam tuam consequerer. Astipulatur huic lectioni vetus Interpres, sic transferens, Fecisti me compotem tuæ iustitiæ. Ibid. defensionis iuris. G. *δικηρολογίας*, expostulationis. Paulò pòst, Contumeliis afficit patrem Filius? res est non ferenda & ei qui patitur, & in eo qui iniuriam facit. Est quidem in Græco, *καὶ τῶ ἀδικούπτι*. sed sensus hoc vocabulum respuit. Itaque consulto veteri interprete comperi substituendum esse *ἀκούπτι* .i. ei qui audit. Ibid. Ignominia notare stirpem suam. G. *δυσφημίαι* .i. *κακολογίαι*. Mox, ad contumeliam procliuēs, *φέρεται* .i. *ἐλκεται*, attrahentes. Infrà, dedit eis accusationis dignitatem. G. *εἰσηρέϊαι*. Rectè hoc loco conicit vir doctissimus legendum *ἰσηρέϊαι* .i. ex æquo loquendi facultatem. Sicque legit Lælius. Ibid. sed iuris præsidio defensionēque utebatur. G. *τίλ δὲ κηρολογίαν* (subaud. *αὐτῆς*) *ἐλάμβανεν* .i. causificationes eius æquo animo accipiebat. vel, ea iuris præsidia quibus utebatur, æquo animo audiebat. Linea vna interiecta, Sed quando seruorum effugit accusationem? G. *πότε δ' ἔλαβ' ἐφύλαξεν ἰσηρέϊαι* .i. quando seruo ex æquo loquendi potestatem seruauit. Ibid. Hęc cogitans, communi natura tribuit communem accusationem. G. *τῶ κοινῶ τῆς φύσεως παρέχει τὸ κοινὸν τῆς ἰσηρέϊας*. sic enim legendum, non vt in libro Regio, *παρέχει τῶ κοινῶ τῆς εἰσηρέϊας* .i. communi naturæ communem ex æquo loquendi facultatem concedit. Infrà, Exigis ius? accipe etiam iustitiam accusationem. G. *δικηροσωμηρέϊαι*, corruptè tamen, ni fallor. Ac videtur Lælius legisse *δικαίαι ἰσηρέϊαι*, quod sensui multò magis congruit. Sequitur, Accusat arrogans, ac nec iuris defensionē impetrat, nec silentium. G. *ἔδδ' δικηρολογίας δέχεται*, ἔδδ' *σιωπῆ δὲ δισωπέται* .i. nec eum quem accusat, rationes suas proferre iustinet, nec silentio permouetur. Gall. *Il ne veut ny que on allegue ses raisons ny que on se taisse*. Linea seq. Non nouit grata labia. Fædum mendum in hunc locum inuasit. Græca enim habent: *οὐκ οἶδ' εἰ δέ' ἄρα τὰ χεῖλη*. quod quidem ita restituisse se putauit Interpres, si *ἀρεταί* reponeret. Vertit enim grata, Atqui pro *δὲ ἄρα*, legendum est vnico vocabulo *ἀφάρα* .i. Non nouit labia diducere. vel, ne hiscere quidem ausus est. Si autem loquatur, Quid, inquit, audésne ad herum tuum vocem mittere, *φωιλῶ ῥήζαι*. Ibid. si pro iure, &c. Hęc sic verito, si à iusto ac nobili viro rogetur, vt cum aliquo altero in sermonem veniat, simultatēque componat, tūm ille arrogancia prouectus dicit, Egóne vt ad eum me conferam. Proh quæ est hæc arrogancia? Perinde loquitur ac si cælos calcaret & nubes. Et paulo pòst, In hunc infestus venio. Sic malim, Egóne vt ad hunc me conferam? Infrà sic lege, Si quis enim cūm castigatur, fortiter fert castigationem, audit à Deo, Surge, &c. Eodem modo paulò pòst,

pro,

pro, Sis vnà iudex, pone, Esto iudex. Mox, Iustus eras. G. γνώσιμος, notus. Linea seq. plaga prædicatis. G. ἀγὸς τῆς πάλης, per luctam. Non longo interuallo, eos tui videndi desiderium tenet. G. ὅτι ποθέσιν ἰδεῖν σου καὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν πόνον τῆς ἀθλημάτων .i. cupiunt videre tum certamen tuum, tum certaminum laborem. Non longè pōst, Aduersus eum qui pro se dicit, &c. G. εἰ (sic enim legendum, non εἰς) τὸν ἄνδρα αὐτῶν λέγοντα τὰ καὶ τὰ δίκαια εἰ δέχεται, τὸς καὶ τὸ δίκαιον ὡς τὸ δίκαιον λέγοντας ὡς τὸ δίκαιον δέχεται; .i. si eum qui pro ipso aduersus iustum virum loquitur, non excipiet, an eos qui aduersus iustum præter fas & æquum loquuntur, excipiet?

Epiphaniij loca quædam restituntur.

CAP. III.

ET SI mihi ex tot erratis, quibus vndique scater Epiphanius, paucissima duntaxat emendare conanti, verendum esse video, ne quis nasutulus Horatianum istud mihi occinat,

Quid te exempta iuuat spinis è pluribus vna?

non tamen propterea ab instituto desistam: illudque potius ei rursus ex eodem Horatio regeram, -- vello vnum, vello etiam vnum,

Dum cadat elusus ratione ruentis acerui.

Quocirca strictim hoc capite ea notabo, quæ lib. 2. tom. 2. mendum mihi ole-
re videntur. Pag. 264. vers. 9. lego ἀγγέλων ποιήσεως, non autem ἀνέμων. Pag.
266. vers. 42. εὐεβροντήη. Pag. 267. vers. 16. ἐξωλέεσται. vers. seq. lego, καὶ
ἐκπλήξαι αὐτῶ τὴν ἀσυνέσιαν .i. quæ ipsius stoliditatem admiratione affe-
cisset .i. pulchritudine sua perstrinxisset. Cornarius, quæ ipsius stultitiam ad-
miraretur, sed malè. Alioqui enim dicendum fuerat, ἐκπεπληγμένον. Vers.
vlt. videat Lector, num pro σκέπτεται μὴ πρὸς τὸ γυμνασιὸν ἀνακρίψαι, aptius
fuerit legere, σκίπτεται ἰδίῳ .i. πρῶτον αὐτῶν, fingit. Pag. 268. vers. 23. deleo,
μήπω. vers. 27. pro ἡμῶν τε, vniço vocabulo lego ἡμῶν τε, .i. διήμαρτε. vers.
43. πρῶτον λέξας τῇ ἀληθείᾳ lego, non πρῶτον λέξας. Pag. 269. 45. legendum
existimo, ἐξ ἀρχῆς, pro ἐξ αὐτῆς. Pag. 281. vers. 6. λύκος βαρὺς. vers. 10. le-
gendum fortasse καταβαλέσθαι, non καταλαβέσθαι. vers. 20. lego διαίρειν τίμα,
30. ἀρχαῖς. 49. ἀκρως. Pag. 272. 5. ἐνοίας. 6. γνώσιν. 16. ἀγὸς τῆς πάλης
35. ζητήν. 36. ἀμολόγηται. 43. ἐμπεύραστον. Pag. 273. 6. ὑπεξάρειν. At-
que hoc loco labitur Interpres, dum hæc verba αὐτῶ κακίαν πρὸς ἴσον ἀπι-
κατέστησεν, sic vertit, malitiam ipsi ex æquo attribuit. Sic enim hæc verba
transferti debent, malitiam ipsi ex æquo opposuit .i. parem vim in contra-
rium habere asseruit. Vers. 26. ἡμέρα. 40. ἀγὸς πάλης, distinctè legendum
est. Pag. 278. 26. βληθήσεται. Pag. 279. 43. αὐτῶ. 49. pro λέξεων legendum
potius censuerim ἐκρίστων, vt paulo antè. Pag. 281. vers. 3. κατὰ τὸν νόμον lego. 7.
χίρσις. Pag. 283. 3. ἵνα μὴ μικρῶν. 15. πρὸς ἄν. 26. μηχανάται. 30. ἀπέδη. 38.
χλεύης. Ibid. ἀδωαμίαι. 42. delendum δ̄ in his verbis, ὁ ἔπειρα δὲ εὐρών. Pag.
284. 3. βαθύτατον. 10. ὃ ἀκολύτως. 32. οὐ δὲ ὡς ὄντα διηγῆ. Pag. 286. II. τί τὸ
ἐπαῖον. Pag. 287. vers. 2. δαπανήσας. Quæ autem sequuntur vsque ad hæc
verba, εἶπα πάλιν, delenda existimo, vt quæ prorsus nil ad rem faciant. Pag.
290. 18. διηλέξαμεν. 28. οὐκ ἔστιν ὑμῶν. 291. 36. εαυτῶ ἀντιμάχεται. Pag. 292.
36. πεθολωμῆς. Pag. 293. lego, καὶ εἰ κρύπτει. 15. εὐρήσονται. 27. Legendum
puto, εἰ ὁ ἄρχων τῶ κόσμου, ac delenda hæc verba seq. versu. εἰάν δε ἐγὼ ὑψώ-
σω, πάντας ἐλεύσω πρὸς εμαυτῶν. 37. lego, εἰ ὁ δὲ. Pag. 294. vers. I. ἴδιον σωμα-

Hij